Ἐν Βραδοῦς τῇ 14 Ἰουνίου 1919.

Κύριον Ἀθανάσιον Κόλιανον

Εἰς Πάτμον.

Τὸν Ἀθανάσιον Κυριαζήν ἔχω δύο φορὰς ἐν
ταῦτον διὰ νὰ πουλήσω καὶ μὲ ἐνόχλησαν καὶ
λογαριάσουμε ἄχρι δὲν τοὺς μὲ ἔπαιρνε διὰ ἐν
θεραπεύσῃ καὶ τὸν γράψω καὶ νὰ σηκώσω διότι
δὲ εἶχε ἐμπιστοσύνη καὶ δὲν δὰ τὸν βρίσουν αὐτὸν
καὶ δὲν ἠμπορῶν νὰ σηκώσουν αὐτὴ ἐνοικιὰ διὰ
τὸ κομμάτι αὐτὸ ἐν τοῦτον ἕνας ἀγρικτὸς ὅτι
ἔνε τῆ δραχμὴ 25 δραχ. ἄχρι ἐδῶ καὶ ἔξοδα
μὲ τοῦτον πάλιν μὲ ~~[illegible]~~ ὅτι ἐμεῖς δὲν δὰ ἐξοντι-
σουμε ὁ Ἀθανάσιος μὲ λογαριασμοὺς μὲ 17
δραχ. διὰ ἔνε ἴσια καὶ χρήματα καὶ ἂν ἔνε
ἀφεντικό νὰ δὲ ἔχω νὰ δώσω διὰ ἐροτιοῦμεν
αὐτὴ διὰ σοῦ δώσω ἄλλα ἀπὸ τὴ Παναγίαν καὶ
διὰ πάμε σοῦμε ἐν ἐμᾶς νὰ τοὺς λογιάσουμε
καὶ νὰ μένουν ἐπὶ ἐνοῦ δὲν ἐνοῦ καὶ τὰ ἀφεντικό
νὰ τὸν γράψῃ ἀρχιὰ νὰ τὰ ἀφεντικόσου τῆ τὸν Κωνσ
νὰ γνωρίσω τί νὰ πάρω ἀπόσω ἀπάδω ἔνε ἂν
θέλῃ ἠμπορῶ νὰ τὰ φάρω ἐδῶ ἔβρεσα μόνος
καὶ αὐτὸ δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ πάρω.

Σᾶς Ἀσπάζομαι Κυρ. Χαρ. Ἀγ.